

Budapest, 2017. március 6. - **Az etikaoktatás helyett hit- és erkölcsanra beíratott gyerekek harminc százaléka nincs megkeresztelve, további ötven százalékuk az egyházhoz aktívan nem kötődő családban nevelkedik** - derült ki az

Esztergom-Budapesti Főegyházmegye felméréséből.

Kató Csaba, a főegyházmegye Hitoktatási Felügyelőségének szakmai vezetője az MTI-nek elmondta: a nem vallásos szülők döntése és bizalma egyszerre megtiszteltetés, evangelizációs lehetőség és olyan kihívás, amely egészen új szemléletet kíván a hitoktatóktól.

A kötelező etika- és a helyette választható hit- és erkölcsanoktatást az állami iskolákban 2013-ban vezették be felmenő rendszerben. Az akkor 1. és 4. osztályban meghirdetett tantárgy a 2016-2017-es tanévre már mind a nyolc osztályban kötelező.

A három történelmi keresztény egyház tájékoztatása szerint az állami iskolákban a kötelezően választható hit- és erkölcsanoktatás keretein belül 185 458 gyermek jár katolikus hittanra, 75 380 reformátusra és mintegy 11 500 evangélikusra.

Arról, hogy a hittanra beíratott gyermekek hány százaléka nem vallásos, a Magyar Katolikus Püspöki Konferenciának (MKPK) és a Magyarországi Református Egyháznak (MRE) sincs országos adata.

A Magyarországi Evangélikus Egyháznak (MEE) statisztikai adatai szintén nincsenek, de egy belső felmérés - a hitoktatásban részt vevő lelkészek beszámolója - alapján az arány hasonló, mint az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyében: az evangélikus hittanra beíratott gyermekek nagyjából harmada nem megkeresztelt, másik harmada pedig olyan családból jön, amely rendelkezik ugyan valamiféle evangélikus háttérrel, de nem gyakorló evangélikus - mondta el az MTI-nek Kodácsy-Simon Eszter, az Evangélikus Hittudományi Egyetem Valláspedagógia Tanszékének vezetője. Hozzátette: ez az arány településenként és településtípusonként erősen eltérő, a nagyvárosokban sokkal több a vallástalan vagy a vallását nem gyakorló család, mint a falvakban.

Papp Kornél, az MRE zsinatának oktatási irodavezetője kiemelte: "vitathatatlan, hogy 2013 óta a társadalom szélesebb szegmensével találkozhatunk", mint azelőtt, ennek elsődleges magyarázata, hogy a délelőtti, iskolai időszakban könnyebb elérni a gyermekeket, mint délután, amikor a hittannak a hegedűórával vagy a dzsúdóval kell versenyeznie.

Kató Csaba szerint a most felnövő generációnak már a nagyszülei sem jártak hittanra, tehát lassan eltűnik a korábban ismert jelenség, hogy a szülők a nagymama kérésére járatták a gyermekeiket hittanra. Ugyanakkor a hagyomány, hogy ehhez vagy ahhoz az egyházhoz tartozik a család, megmaradt akkor is, ha nem járnak templomba. A családi és kulturális indíttatás mellett egyre erősebb a "spirituális érdeklődés" és ezzel együtt az egyházak iránti érdeklődés is.

A reformátusok körében ugyanakkor tapasztalataik szerint létezik az ellentétes tendencia is: a szülők az etikaoktatást választják az iskolai hittan helyett - mondta Papp Kornél. Ez azokon az aprófalvas településeken jellemző, ahol a gyülekezeti élet erős, de a gyerekek nem helyben, hanem a közeli városban járnak iskolába. Ilyenkor a gyülekezeti hittanra járatják gyermekeiket a szülők, hogy ne szakítsák el őket a közösségtől, az iskolában pedig az etikát választják.

Kató Csaba kiemelte: a vallási háttérrel nem rendelkező gyermekek nagy aránya a hitoktatásban újfajta "evangelizációs szemléletet kíván a hitoktatóktól". Ennek lényege, hogy "nem feltételezek semmit, de teljesen nyitott vagyok arra, akivel találkozom". Ugyanerről Kodácsy-Simon Eszter azt mondta: az evangélikus hitoktatás "két fókusza a bibliai üzenet és a

gyermek a maga kérdéseivel és élethelyzetével".

Az, hogy az iskolát összekössék a templommal, vagyis hogy az iskolában hittant tanuló gyermekek a templomi közösségnek is tagjaivá váljanak, mindhárom egyház számára komoly kihívás.

Kató Csaba szerint befogadóbbá kell tenni a plébániai közösségeket. Legalább ilyen fontos továbbá, hogy kapcsolatot találjanak a szülőkkel, és segítsék őket a gyermeknevelésben.

Hozzátette: fontos találkozási pontok lehetnek az ünnepek.

Arra a kérdésre, hogy a kötelezően választható iskolai hittanoktatás bevezetése óta hogyan változott a plébániai hittanra járók száma, az MKPK sajtószolgálat a választ adta: a fakultatív hittanra járó tanulók száma csökkent, de nem akkora mértékben, mint ahányan a katolikus hit- és erkölcsstant választották az állami iskolákban. Összességében 20 százalékkal nőtt a hittanra járó gyerekek száma - írták.

Kató Csaba szerint a hit- és erkölcsstan elszívó ereje Budapesten jobban érződik. Egyrészt mert itt nagyon erős volt a plébániai hitoktatás, másrészt a fővárosban sokkal nehezebb megoldani a gyermekek eljuttatását a plébániára, mint falun, ahol egymás mellett van az iskola, a templom és a kocsma.

Mindemellett a katolikus iskolák sokkal több gyermeket vonnak el a plébániákról, mint a választható hit- és erkölcsstan - mondta.

A református egyház adatai szerint a gyülekezeti hittanra járók száma 2013 óta évente 12-14 ezerrel csökken, ezzel párhuzamosan a kötelezően választható hittanra 17-20 ezerrel többen járnak, vagyis összességében évente 5-6 ezer gyermekkel többet érnek el.

Az evangélikus szakember pedig hangsúlyozta: "érzékeljük a problémát, de nagy hibának tartanánk a hit- és erkölcsstanoktatás értékét a gyülekezeti hittan fényében lemérni". Van olyan gyülekezet, ahol csökkent a hittanosok száma, de megnőtt a fiatalok száma a gyülekezet "más alkalmain". Sok szülő nem akarja kétszer hittanórát járatni a gyermekét, de a fiataloknak szóló gyülekezeti programokra szívesen elküldi, ha vannak.